

[Úvod](#) ▶ [Stravování](#) ▶ MasoMatrix

MasoMatrix I.

STRAVA

Hodnocení uživatelů: 0 / 5

Hodnoťte prosím

Volby 5

Hodnotit

Zvířata: Žila, žijí a budou tu žít s námi

Kdysi dávno v minulosti nám byla vynikajícími pomocníky, kterých si lidé patřičně vážili. Až potom se stala nějaká chyba. Chyba, díky které se ze zvířat – pomocníků stala zvířata – zboží. Zboží, které však nemá o nic méně rozvinutější smysl pociťovat bolest, radost, smutek a další emoce než člověk. Dnešní společnost, která se tak pyšně nazývá civilizovaná však ztratila veškerou morálku a veškerý soucit, co se týká zvířat. A když jde o peníze, potom jdou veškeré zábrany stranou. Není to tak dlouho, co se lidé zhlédli v možnostech, které nabízí ten náš civilizovaný život. Teplá voda, televize, auto, peníze, mít kde bydlet – toto vše jsou jistě příjemné věci, kterých se člověk nerad vzdává. A také možnost jít do dnešního supermarketu a tam si koupit cokoli k jídlu. Toto všechno jsou vymoženosti naší civilizace. Ovšem stala se jedná malá chybička.

Člověk se nějak vzdálil od přírody

Byla vynalezena chemie a s ní přišly látky, které vaše potraviny udrží déle čerstvé, ty nekvalitní potom zamaskuje hezkou barvou, či vůní, zmrazené věci se mohou měsíce uchovávat v nezměněném stavu. A dostáváme se k onomu pověstnému jádru pudla. Zatímco dříve zabité zvíře a jeho maso muselo být spotřebováno během velice krátké doby, protože jedinou neexistovala možnost jeho trvanlivost nějakým způsobem prodloužit, vyjmeme-li uzení, nemohla být spotřeba masa nijak vysoká. Až poté, kdy se vynalezly chladicí boxy, chemické konzervanty, barviva a mnohé další látky, bylo možné „rozjet“ obrovský byznys, který se dnes nazývá MASNÝ PRŮMYSL. K tomuto účelu byly „vynalezeny“ velkochovy prasat, hovězího a dalšího dobytka. Lidé pod vidinou velkých zisků vesele začali budovat tyto „továrny na zvířata“. Vždyť co je jednodušší, než naskládat dobytek pod jednu velkou střechu, kde budou dostávat krmivo.

Zpočátku byly tyto „továrny“ malými. Zvířata se zde měla relativně dobře, žila v čistotě, dokonce znala, jak vypadá sluníčko a co to je pást se venku na trávě anebo se popelit. Jenže komu začít prodávat maso z takto zabitých zvířat? No přece lidem. A co je potřeba k prodeji masa, či jakéhokoliv produktu? No přece reklama, kampaně a další akce, zaměřené na zvýšení potřeby. U masa to není problém. Lidé jsou „naučení“ jíst maso a když se navíc dobře zpracuje a ochutí, potom není problém jej jíst klidně třikrát denně. A proto začaly být vydávány kuchařky, masny byly na každém rohu, obchody plné masných výrobků a spotřebitelé díky kampaním masného průmyslu začali být přesvědčováni o tom, že je maso zdravé a potřeba na jejich stůl. A tak se také stalo. Začala růst spotřeba masa. Tím pádem začala růst poptávka

po mase. A je to tady. Základní ekonomická otázka: jak docílovat co nejvyšších zisků s použitím co nejmenších nákladů? V tomto případě: jak produkovat co nejvíce masa s využitím co nejmenších nákladů na krmivo? Na pomoc si přizveme chemii. Ta vynalezla růstové hormony, díky kterým budou zvířata rychle přibývat na váze. Vynalezla antibiotika, která se přidávají zvířatům do krmiva jako prevence proti případným nemocím. Toto vše se začalo masově zneužívat. Zvířata rostla jako rychlená zelenina a peníze se jen hrnuly.

Přenesme se do současnosti

S postupem času se zvířata stala již pouze jakýmsi zbožím, které přece nemůže cítit žádnou bolest, strach a nemá žádné přirozené potřeby. Vybuďovaly se obrovské prasečárny, drůbežárny a další „továrny“, kde pod pláštíkem názvu „živočišná výroba“ trpí zvířata. Jejich utrpení začíná jejich narozením. Telátka jsou matkám odebírána, zavírána samostatně, přivazována k řetězu a místo mléka dostávají speciální směs. Jejich strava je záměrně ochuzována o železo, protože je tolik žádáno telecí maso díky své barvě. Jen málokterý spotřebitel ví, že tato světlá barva je vyvolaná záměrným nedostatkem železa ve stravě. Jen málokterého spotřebitele zajímá, že kvůli němu muselo umřít dítě. Je jedno, že je to dítě krásy a ne lidské – každý život je cenný. Jen si to neuvědomujeme, protože jsou tu „továrny na zvířata“, a tam lidé s umrtveným citem každý den odvádějí svoji rutinu – připravují nevinná zvířata o život. Připravují je o život jen proto, že si to žádá spotřebitel, který chce na oběd vepřový řízek. A připravují je o život proto, že spotřebitel se vůbec nezamýšlí, cože to vlastně leží na talíři. Kus zvířete, které před nějakým časem bučelo a plakalo nad tím, že nemůže být u své mámy. Vždyť masný průmysl nebude popisovat historii zakoupené kýty. Nikdo by si ji potom nekoupil. Masný průmysl jen klame, nedává možnost lidem uvědomit si, cože to má na talíři a jak se to tam dostalo. Proč by to také dělal? Vždyť by byl sám proti sobě. Přece nebude popisovat hrůzy ve velkochovech a na jatkách, a už raději vůbec nebude zveřejňovat seznam všech „ingrediencí“, které byly použity pro krmení dobytka, ze kterého tato kýta vzešla.

Lidé jsou otupělí každodenní rutinou, kdy zajdou do obchodu a koupí si salám či něco dalšího. Už jim nepřijde na mysl, cože si to kupují. Nezamýšlí se nad tím. Proč také? Když se začne mluvit o původu jídla na talíři, reakce lidí jsou často agresivní. Byli totiž donuceni zamyslet se nad původem vepřového řízku, a ozve se jejich svědomí. Nemohou si připustit, že na talíři neleží řízek, ale kus mršiny z prasete, obalený ve strouhance a nasáknutý olejem, či sádlem. A ještě si nad tím libují, jaká je to dobrota. Zvyky lidí jsou velice silné. Je to podmíněno jedním prostým faktorem. V současné společnosti je vysoká spotřeba masa dána existencí velkochovů, výroben, řezníků a obchodů. Spotřebitel není nucen zvířata chovat a zabíjet sám. Jak se říká, co oči nevidí, srdce nebolí. Masný průmysl odvede „špinavou práci“ za nás, my sklízíme jen „ovoce“. Je to správné? Je správné nechat trpět zvířata pro naše chutě? Lidé řeknou, že je to sice hrozné, ale nedá se s tím nic dělat. Ještě horší je, pokud lidé ignorují tyto fakta a vůbec se nezamýšlí nad následky. Vždyť jsme přece od přírody „masožravci“. Kdyby tomu ale opravdu tak bylo, tak by nás Matka příroda „neupozorňovala“ infarkty, dnou, artrózou a nádorovými onemocněními nad tím faktem, že jsme se jí začali vzdalovat. Bylo totiž nespočetněkrát dokázáno, že člověk není ani masožravec ani býložravec, nýbrž speciální druh – plodožravec se zaměřením na konzumaci obilovin, luštěnin, ořechů, ovoce a zeleniny.

Pokračování příště.

Jedná se o převzatý článek, zdroj:

Vladimír Synek

Ochránci hospodářských zvířat

www.ohz.cz